

ved dens Overgang fra handlende til Forbruger. Denne Spiritusafgift svares naturligvis ogsaa af al saadan Spiritus, der er fremstillet eller er indført her i Landet efter 1. Marts. Afgiften sættes altsaa lig Prisen paa Varen, naar den overføres fra handlende til Forbruger, og den skal beregnes efter de Indberetninger, der er kommet med Hensyn til den skete Optælling. For øvrigt skal Finansministeren til Ansættelse af Prisen og dermed ogsaa Afgiften kunne hente Raad hos et ved kongelig Anordning beskikket Nævn paa 7 Medlemmer, for hvilket Finansministeren ogsaa kan indbringe andre Spørgsmaal vedrørende Lovens Udførelse. Afgiften skal betales en Maaned efter Lovens Ikrafttræden for et Afgiftsbeløb af indtil 300 Kr., medens der for Afgiftsbeløb mellem 300 og 3,000 Kr. kan gives en Henstand paa indtil 3 Maaneder, og for Afgiftsbeløb, der er over 3,000 Kr., kan der gives yderligere Henstand paa Betingelser, som fastsættes af Finansministeren. Hvis nogen af disse Besiddere og Ejere af Varebeholdninger ikke ønsker at betale denne Tillægsafgift, kan Beholdningen undtages fra Afgiften, naar den henlægges under Toldlukke, saaledes at ingen Del af Beholdningen kan enten sælges, fordeles, udskænkes eller flyttes, men henligger under Toldforsegling. Hvis en Ejer af saadanne Beholdninger senere under denne Lovs Gyldighed skulde ønske at betale nogen Del af Afgiften for Beholdningen, kan han faa en saadan Del af Beholdningen fri, hvis Finansministeren giver sit Samtykke dertil. Det vil være klart, at Ejere af saadanne Beholdninger ved Lovens Ikrafttræden muligvis ikke ønsker at sælge eller ikke tror at kunne sælge den Beholdning, han ligger inde med, og i saa Fald vil der altsaa være Mulighed for, at der senere kan lukkes op for Beholdningen, efter at den har været under Toldlukke, og der kan ske Salg af den.

Fritaget for Afgiften er Spiritus, der er denatureret, eller som er eller bliver anvendt til teknisk Brug. I øvrigt vil Finansministeren have Bemyndigelse til i ganske særlige Tilfælde at give Fritagelse. Der er i Loven anført som Eksempel, at en Person skulde eje en Beholdning af saadanne Varer, som laa hos den handlende, uden at han havde taget den hjem, men som bevislig var købt. Hvis saadan Bevislighed kan skaffes til Veje, vil der ikke være Grund til at behandle denne Varebeholdning anderledes, end om den laa i Mandens egen Kælder. Hvis lig-

nende Tilfælde skulde opstaa, vil det være muligt for Finansministeriet efter Lovens Ord at give Fritagelse for Afgiften. Tilbagebetaling af Tillægsafgiften vil desuden finde Sted for Spiritus af de omhandlede Arter, som udføres, og dernæst ved Lovens Ophør for saadanne Beholdninger, for hvilke Afgift er betalt, men som ikke er solgte. Det er i Korthed Lovforslagets Hovedbestemmelse.

Desuden tilføjes der i § 9 en Bestemmelse, hvorved det fastsættes, at hvad der ved denne Tillægsafgift indvindes for Statskassen ud over det Beløb af 6,680,000 Kr., som er opført som Indtægt af Spiritusafgiften paa Finanslovforslaget for 1917—18, skal kunne anvendes til Afhjælpning af Trang, opstaaet ved Arbejdsløshed indtil Udgangen af Finansaaret 1917—18.

Denne Lov skulde træde i Kraft samtidig med Ophævelsen af det indenrigsministerielle Forbud mod Salg og Udskænkning af de her omhandlede Varer og skulde bestaa indtil Udgangen af Finansaaret 1917—18, hvis ikke andet bestemmes ved kongelig Resolution.

Jeg anser det for uundværdigt at give en udførlig Begrundelse af dette Lovforslag, da dets Formaal var kendt af alle Rigsdagens Partier, inden det her forelægges, og har vundet en i alt Fald foreløbig Tilslutning i alle Partier. Jeg skal kun sige, at da man her i Landet var gaaet til Standsning af den indenlandske Produktion af Spiritus — denne Standsning havde sin Grund dels i Hensynet til Landets Forsyning med Brødkorn, dels i Hensynet til den truende Kulmangel —, ansaa man det samtidig for nødvendigt at skride til en Opgørelse af Varebeholdningerne af Spiritus — herved forstaaes, som sagt, de Varer, som er opførte under Toldlovens Løbe-Nummer 20—22 — for at blive klar over, hvor meget der deraf henlaa her i Landet. Denne Optælling, der har været ret besværlig, er foregaaet ved Toldvæsenets Hjælp, enkelte Steder ogsaa ved Politiets. Den har drejet sig om ikke mindre end 8,000 Lagringssteder — naturligvis var Lagrene af meget forskellig Størrelse paa de forskellige Steder —, og den er ikke fuldkommen endt. Der er kommet Indberetninger fra København og alle Købstæder, men ikke fuldstændigt fra Landdistrikterne. Imidlertid kan man gøre det op saaledes, at der henligger omtrent for 15 Mill. Kr. Varer, hvoraf omtrent for 3 Mill. Kr. Brændevin og Akvavit. Opgørelsen angik nemlig Beholdningernes Omfang,